

Sygn. akt I CNP 58/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie skargi A. S. J. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 17 września 2014 r., sygn. akt V Ca (...), wydanego w sprawie
z powództwa A. spółki z o.o. w W.
przeciwko A. S. J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 maja 2017 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 września 2013 r. Sąd Rejonowy w W. oddalił powództwo skierowane przeciwko A. S. J. o zapłatę łącznie 8.313,21 zł z ustawowymi odsetkami od kwot i dat szczegółowo opisanych w żądaniu tytułem zwrotu nieuiszczanych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego przez nią lokalu w tym opłat z tytułu ogrzewania, dostawy zimnej i ciepłej wody oraz energii elektrycznej. Na skutek apelacji powoda, Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 17 września 2014 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanej na rzecz powodowej Spółki łącznie kwotę 5.542,15 zł z ustawowymi odsetkami od kwot i dat szczegółowo opisanych w wyroku, oddalił apelację w pozostałej części i orzekł o kosztach procesu w obu instancjach.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego złożyła pozwana złożyła powódka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części (art. 424⁵ § 1 pkt 1), przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie (punkt 2 powołanego artykułu), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (pkt 4), wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5) oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem (pkt 6). Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny. Skarga niespełniająca któregokolwiek z tych warunków dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Skarga pozwanej nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne jest wymogiem odrębnym od powinności przytoczenia w skardze jej podstaw oraz ich uzasadnienia. Wskazanie zatem przez skarżącego przepisów prawa materialnego lub przepisów postępowania, które zostały naruszone przez sąd, w ramach przytoczenia podstawy skargi, nie spełnia jednocześnie wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. i odwrotnie – wskazanie przepisu prawa materialnego lub przepisów postępowania, z którym orzeczenie jest niezgodne, nie spełnia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c., tj. wskazania podstaw skargi i jej uzasadnienia. W skardze pozwanej przy obszernie powołanych przepisach wypełniających przesłankę z art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c., nie wskazano przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, nie został zatem spełniony wymóg określony w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Niespełnianie powyższego powoduje, że skarga jest niedopuszczalna i jako taka podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

aj

l.n